

یاد رفیق یداله خسرو شاهی را در آستانه ی سالروز تاریخی اعتصابات پیروزمند سراسری کارگران ایران، که برای همیشه به رژیم سلطنتی پایان داد، گرامی می داریم.

یداله خسروشاهی، عضو شورای سراسری کارگران شرکت نفت ایران در سال ۱۳۵۷ بود. این شورا در مهم ترین اقدام حیات خود، تصمیم گرفت به تعبیر یداله، "شیرهای نفت را ببندند" و همین کار را هم کرد، که رژیم شاهنشاهی، که جزیره ی ثباتش می نامیدند و ژاندارم منطقه محسوب می شد، در اولین مصاف جدی با طبقه ی کارگر ایران، برای پیش گیری از وخیم تر شدن اوضاع رژیم های دست نشا نده ی سرمایه داری منطقه، "جام زهر" خود را سرکشید و قدرت را برای این که به دست مردم نیا فتد به روحانیت و رهبری خمینی سپرد.

رژیم جمهوری اسلامی، بعد از آن که به اریکه ی قدرت خزید به سرکوب آزادی های دمو کراتیک که حاصل قیام مردم بود پرداخت، به سرکوب کارگران و اعدام انقلابیون دست زد، ملیت های ایرن را سرکوب کرد، اقلیت های مذهبی را آماج سرکوب و ایذاء و اذیت قرار داد، دانشگاه ها را بست و دانشجویان را قتل عام کرد و از سال ۱۳۶۰ وسیع ترین اعدام های دسته جمعی را سازمان دهی کرد. این بساط سرکوب و تازیانه و دار که با قصد تار و مار کردن انقلابیون، کارگران، دانشجویان از آوردگاه های آزادی و برابری و از میدان به در بردن آن ها در نبرد های آتی بود، عده ی بی شماری از مبارزین را مجبور به ترک کشور کرد. رفیق یداله نیز تن به این اجبار داد.

اما یداله در خارج از ایران نیز از مبارزه برای احقاق حقوق کارگران و زحمت کشان و آزادی های دموکراتیک و مدنی غافل نماند. از همان ابتدای ورودش به تبعید وظیفه ی خویش را در سازماندهی اعتراض به وضعیت کارگران در ایران تعریف کرد و تا توان داشت و در حد وسع و مجالش از این مهم کوتاه نیامد. یادش گرامی باد.

ما در گذشت رفیق یداله را به خانواده ی ایشان، کارگران ایرانی در تبعید و در ایران و یاران و هم راهانش تسلیت می گوئیم.

حقوق بشر و دموکراسی برای ایران www.rdfi.org

پنجم فوریه ۲۰۱۰

چهاردهم بهمن ماه ۱۳۸۹